Herra kenraali, arvoisat kutsuvieraat, hyvät naiset ja herrat, sotilaat

Arvoisat kuulijat, nostan esille samoja teemoja, joita käsittelen tuoreimman Jalkaväen vuosikirjan kirjoituksessani.

Elämme sotilasteknologian murrosvaihetta. Sen airuita ovat miehittämättömät järjestelmät, erityisesti lentolaitteet, dronet. Kolmen vuosikymmenen ajan läntiset asevoimat kehittivät toimintaansa ja välineistöään laajamittaista sodankäyntiä alemman tason konflikteihin sopiviksi. Kooltaan supistuvissa asevoimissa panostettiin yhä kehittyneempiin ja sen myötä yhä kalliimpiin järjestelmiin. Lopputulos oli yhä harvemmat, yhä kehittyneemmät asejärjestelmät.

Nyt kohdataan tilanne, jossa käytetään massamaisesti teknisesti varsin yksinkertaisia ja sen myötä edullisia asejärjestelmiä, eikä niihin vastaaminen harvoilla kalliilla järjestelmillä ole mielekästä. Miehittämättömien järjestelmien käyttömahdollisuudet laajenevat koko ajan. Ne ovat mullistaneet maavoimien tiedustelun ja tulenkäytön. Lisäksi on jo käytössä miehittämättömiä linkkiasemia ja huollon kuljetuksia ja aika näyttää, mihin muuhun laitteet vielä venyvät.

Miehittämättömät laitteet vertautuvat mielessäni konekiväärin käyttöönottoon 1800- luvun lopulla. Asevoimat omaksuivat hitaasti sen vaatiman taktiikan ja tuo hitaus maksettiin ensimmäisen maailmansodan rintamilla runsaalla määrällä nuorten sotilaiden verta. Lopulta jalkaväen taktiikka muuttui konekiväärin huomioivaksi ja lisäksi kehitettiin uusi taisteluväline murtamaan konekiväärin ylivoimaa. Klassisista aselajeista ratsuväki katosi, mutta sen tilalle tulivat panssarijoukot. Loppujen lopuksi maasodankäynnin peruselementit, tuli, suoja ja liikkuvuus säilyivät, vaikka muuttivatkin muotoaan.

Arvoisat läsnäolijat, tällä hetkellä käytävä sota on jämähtänyt staattiseksi kulutussodaksi. Se on teknologian, tiedustelun ja tulivoiman ylivoimaa suhteessa taktiikkaan ja liikkeeseen. Suomi on pieni maa ja me olemme pieni kansa. Meillä ei ole varaa käydä kulutussotaa meitä paljon suurempaa vastaan. Kansamme korkea koulutustaso ja kansalaisten vapauteen pohjautuva kulttuurimme luovat pohjan

asevelvollistemme korkealle oma-aloitteisuudelle, joka pääsee oikeuksiinsa liikkuvissa sotatoimissa. Sotahistoriastamme löytyy tästä useita esimerkkejä. Talvisodan maineikkaimmat voitot saavutettiin Tolvajärvellä, Suomussalmen- Raatteen ja Kuhmon taisteluissa, joissa hyödynsimme liikkuvuutta saarrostaen ja lopulta tuhoten hyökkääjän.

Hyvät kuulijat, erityisesti te sotilaat, jalkaväen ja panssarijoukkojen taktiikkaa pitää kehittää. Osa tätä kehitystyötä on uusien prikaatikokoonpanojen käyttöön otto sodan ajan joukkorakenteessamme seuraavien vuosien aikana. Meidän on muutettava myös toimintatapoja, sillä ihmisten ja ajoneuvojen massoittaminen suppealle alueelle johtaa vain suuriin omiin tappioihin. Olennaista on koottu tiedustelu- ja asevaikutus, ei välineiden ja henkilöstön massoittaminen.

Toimintatavat ja taktiikka ovat muutoksessa ja tähän tarvitaan uusia välineitä. Näitä tutkitaan ja otetaan käyttöön mahdollisimman nopealla aikataululla. Haaste on tekniikan nopea kehittyminen. Mikä toimii tänään, voi olla puolen vuoden päästä vanhentunutta. Siksi emme ole rynnänneet hankkimaan välineitä massamaisia määriä. Tekniikan kehitysryntäystä seuraa tasaantumisen vaihe, jolloin on otollisempi hetki suurempien varastojen hankkimiseen.

Tällä hetkellä puhutaan taistelukentän läpinäkyvyydestä. Järjestäytyneen sodankäynnin historia on tuhansia vuosia vanha ja selvän pääosan tästä ajasta sotapäälliköt ovat omin silmin nähneet vihollisen taistelukentälle ryhmittyneet joukot. Vastapuolen sotapäällikön ajatuksiin he eivät ole nähneet, eivätkä näe nytkään.

Vertaan tilannetta shakkiin. Siinä jokaisen yksikön suorituskyky ja sijainti on koko ajan tarkasti tiedossa. Silti peli perustuu hämäämiseen ja yllätykseen. Miten sitten jalkaväessä? Yksittäisen taistelijan harhautusta opetetaan jo alokkaalle. Syöksyn jälkeen pitää nousta eri kohdasta ylös, kuin minne edellinen syöksy päättyi. Ryhmänjohtajan pitää miettiä keinoja harhauttaakseen vastustajansa, samoin joukkueen johtajan ja komppanian päällikön ja niin edelleen. Harhautuksen tulee olla kaikissa

tilanteissa, kaikilla tasoilla osa oman joukon toimintaa.

Arvoisat kuulijat, jalkaväen komentajat, päälliköt, kouluttajat, upseerit ja aliupseerit, sotilaat ja jalkaväen tukijat, kiitän teitä läsnäolostanne jalkaväen juhlapäivänä.

Kiitän jalkaväen säätiötä ja kaikkia toimintaamme tukeneita. Ilman tukeanne harvat juhlahetkemme olisivat karuja ja moni ansiokas työ jäisi huomiotta. Te olette myös perinteen vaalijoita. Kiireisessä menossa perinteet voivat välillä jäädä huomiotta, vaikka sieltä löytyy voimaa silloin, kun muut varannot on käytetty.

Taistelutahtoa ja yhteishenkeä ei voi kiloina punnita tai metreinä mitata. Silti juuri ne ovat niitä tekijöitä, jotka erottavat hyvän joukon erinomaisesta, taistelun voittajan ja häviäjän toisistaan.

Jalkaväen ja osaavan taistelijan merkitys tulee säilymään, vaikka taistelijan tapa toimia muuttuu, kuten se on muuttunut lukuisat kerrat. Kannustan kaikkia jalkaväkemme eteen töitä tekeviä sitkeyteen ja asioiden uudella tavalla ajatteluun. Juuri tällä hetkellä tarvitaan luovaa rohkeutta kokeilla ja kehittää. Kokeilussa tapahtuu erheitä, mutta ne ovat pienempi paha, kuin tarrautumien virheiden pelossa vanhaan.

Olkoon jalkaväen motto, TAHTO, TAITO, PERINTEET voimanlähteemme.

Jalkaväen tarkastaja eversti Ari Mure